

[Oluf Pedersen.]

men selvfølgelig må man finde en praktisk ordning, og derfor har man foreslået afløsning i forhold til jordværdien i 1950 og for nye ejere i forhold til næste vurdering.

Må jeg sige i denne forbindelse, at da jorden efter lovens regler skal ansættes til handelsværdien efter beliggenhed, for landbrugsjord efter bonitet, men bortset fra om den er i god eller dårlig kultur, må jeg stærkt tilråde, at afløsningen beregnes efter vurderingen af 1950 for alle, der har købt inden den tid, idet afløsningen ellers kan komme til at påvirke den jordværdi, der skal afløses, enten det så bliver i op- eller nedadgående retning, hvad jeg ikke kan sige nu. Jeg synes, det ville være urimeligt, at noget sådant kunne finde sted.

Da staten efter forslaget ikke overtager jorden, skal der ikke ske nogen ekspropriation, og der skal ikke ydes nogen kontant erstatning efter grundloven, men under hensyn til, at man har tvunget ejeren til at afkøbe den i sin tid overtagne grundværdi, giver man nedsættelsen på de 3 pct. af jordværdien af 1950, og det foreslås, at denne først bortfalder, efter at der er ydet det 25-dobbelte i afløsning.

Dette er hovedindholdet af det forslag, som er udarbejdet i grundskyldskommissionen: en gradvis afvikling af ejendomsskylden, ret til udvidet grundskyld, hvis kommunerne selv ønsker det, men højst med 5 promille, bortset fra ændringen i ejendomsskylden, og derefter til staten 4 pct. jordrente, ganske som der i dag betales det af alle, der har jord efter jordloven af 4. oktober 1919, men således at der i disse 4 pct. gives en nedsættelse på 3 pct. for værdien af 1950, for nye ejere dog for værdien ved den næste vurdering.

Nu er der nogen, der fortæller, at det foreslåede næsten er ingenting, medens andre siger, at det, kommissionen foreslår, er revolutionært. Ærede medlemmer vil se, at der er mindretal, der i særbetænkningerne begår det kunststykke at sige begge dele, og jeg vil tilføje, at det er ikke helt galt,

idet det både er lempeligt og revolutionært. Men det er en misforståelse, hvis man tror — og det tror mindretallene, såvidt jeg kan læse det, skønt de har fået besked om, at det ikke er rigtigt — at al jord under fuld grundskyld bliver værdiløs og til at få uden købesum. Det er lige så urimeligt som at tro, at fuld grundskyld vil sige, at alle skatter skal hvile på jord. At det ikke er rigtigt, fremgik dog klart af min bog „Fuld Grundskyld i Danmark“. Siger man, at sådan er der fortalt, må jeg sige tværtimod. Det er også forkert, når det siges af venstre i betænkningen, at flertallet har erkendt, at fuld grundskyld højst vil give 310 mill. kr. Det, der står i betænkningen, er, at 4 pct. jordrente af den i 1950 ansatte værdi vil give 310 mill. kr., og det er notorisk rigtigt, men det giver intet udtryk for, hvor meget fuld grundskyld vil give.

Hvis man så vil spørge mig, hvor meget fuld grundskyld vil give, må jeg svare, som det er, at det ved jeg ikke, det afhænger af tilbud og efterspørgsel, som jeg ikke bestemmer over, og som ingen kan vide noget om, her må man gå ud fra et skøn. Gennemførelse af grundskyld har imidlertid også andre virkninger, som man må tage i betragtning. Vi ved, at i dag ligger det sådan, at når bygningerne til en landejendom koster ca. 60 000 kr. og jorden har en værdi af andre 60 000 kr., giver det tilsammen 120 000 kr.; men sædvanligvis vil man opdage, at en sådan ejendom kun har en handelsværdi på 100 000 kr., og i det øjeblik man inddrager jordværdien på de 60 000, skal man jo ikke være helt sikker på, at ejendommen falder til 40 000 kr., altså med 60 000 kr. Det kan lige så nemt ske, at bygningerne ved inddragelse af grundværdierne pludselig får deres værdi, så at de bliver rentable. Det må man tage med i betragtning, når man beskæftiger sig med disse problemer. Når f. eks. i disse dage et tidlige medlem af dette ting, hr. Hans Pinstrup, påstår, at der er indskudt en fortrinsprioritet i landbruget på 3½ milliard kr. siden 1939, forekommer det mig at være